Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-214 d.d. 27 mei 2014
(prof.mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mevrouw mr. M.M.C. Oyen, secretaris)

Samenvatting

De Commissie stelt vast dat de moeder van Consument op de hoogte was van het feit dat Consument in opdracht van derden met gebruik van zijn bankpas een aantal telefoonabonnementen had afgesloten. Consument heeft desondanks, met medeweten van zijn moeder (en bewindvoerder), wederom de beschikking gekregen over zijn bankpas en pincode waarna de frauduleuze handelingen hebben plaatsgevonden. Nadat Consument zijn bankpas en pincode onder bedreiging had afgegeven heeft hij, dan wel zijn moeder hiervan niet direct melding bij Aangeslotene gedaan. De Commissie is van oordeel dat hij, dan wel zijn moeder dit wel direct had moeten doen. De Commissie is van oordeel dat Consument en zijn moeder, gelet op het voorgaande, zodanig hebben gehandeld dat een onbevoegde derde de kans kreeg zowel de pincode als de bankpas van Consument te verkrijgen en hiermee transacties te verrichten. De Commissie van oordeel dat er, gelet op het voorgaande, sprake is van grove nalatigheid als bedoeld in artikel 3 van de Voorwaarden. De schade als gevolg van de onbevoegde opnames/betalingen dient op grond van artikel 6 van de Voorwaarden voor zijn eigen rekening te blijven. Gelet op voornoemde omstandigheden oordeelt de Commissie dat Consument en zijn moeder de aanmerkelijke kans hebben aanvaard dat er misbruik zou worden gemaakt van de bankpas en pincode van Consument. Nu er derhalve volgens de Commissie sprake is van voorwaardelijke opzet, bestaat naar het oordeel van de Commissie dan ook gerechtvaardigd belang bij de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting, ontvangen op 5 november 2013;
- het namens Consument door mevrouw M. Witter ondertekende klachtformulier, ontvangen op 21 november 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 14 maart 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Consument houdt een tweetal betaalrekeningen met rekeningnummer 0 en 00 aan bij Aangeslotene. Bij beschikking van de kantonrechter te Brielle d.d. 27 november 2007 zijn de goederen van Consument onder bewind gesteld met benoeming van A, de moeder van Consument, tot bewindvoerder en mentor. Consument is verstandelijk gehandicapt en lijdt aan een gedragsstoornis.

3.2. Op 15 augustus 2012 is een totaalbedrag van € 2.000,- bijgeschreven op de betaalrekening met rekeningnummer 0 van Consument. De houder van de rekening waarvan het overgeboekte bedrag afkomstig was, heeft geen toestemming gegeven voor de overboeking.

3.3. Met de bankpas van Consument is op 15 augustus 2012 een bedrag van € 500,- opgenomen bij een geldautomaat. Daarnaast is er met de bankpas van Consument een bedrag van € 1.000,- afgerekend bij een nagelstyliste en is er een bedrag van € 350,- opgenomen bij een oplaadpunt voor een chipknip. Aangeslotene heeft de bankpas van Consument diezelfde dag geblokkeerd en Consument hiervan op de hoogte gesteld. Aangeslotene heeft de gedupeerde rekeninghouder schadeloos gesteld.

3.4. Consument heeft op 29 augustus 2012 aangifte gedaan bij de politie. In het proces-verbaal staat vermeld dat Consument, terwijl hij onder invloed van alcohol en drugs verkeerde, door derden is benaderd die hem onder bedreiging van geweld hebben gedwongen zijn bankpas en pincode af te geven. Voorts heeft Consument verklaard in juli 2012 door dezelfde derden te zijn benaderd om in ruil voor drugs telefoonabonnementen af te sluiten. Consument is op dit aanbod ingegaan en heeft in totaal vier of vijf telefoonabonnementen afgesloten. In het proces-verbaal staat vermeld dat dit laatste niet onder dwang is gebeurd.

3.5. In verband met de schadeloosstelling van de gedupeerde rekeninghouder vordert Aangeslotene een bedrag van € 2.000,- van Consument. Omdat Consument de begunstigde is geweest van een frauduleuze overboeking heeft Aangeslotene de bancaire relatie met Consument opgezegd en zijn persoonsgegevens voor een periode van acht jaar opgenomen in het (interne) Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (hierna: het EVR).

3.6. Aangeslotene heeft de bepalingen van het Protocol 'Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële instellingen' van 3 maart 2011 (hierna: Protocol) onderschreven en is daaronder gerechtigd om onder bepaalde voorwaarden gegevens van haar cliënten

vast te leggen in het daarbij behorende Incidentenregister en EVR. Het Protocol bevat onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 2 Begripsbepaling

[…]

Incident	*een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*
Incidentenregister	*de gegevensverzameling(en) van de Deelnemer, waarin gegevens zijn vastgelegd voor het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident;*

[…]

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. Dit Incidentenregister is door de betreffende Deelnemer gemeld bij het CBP. Onder verantwoordelijkheid van de Deelnemer treedt Veiligheidszaken op als (sub)beheerder van het Incidentenregister.

3.1.2 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Dit Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie en bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.

[…]

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- *op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.*

[…]

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) *In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.*
c) *Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.*

3.7. Op de rechtsverhouding tussen Consument en Aangeslotene zijn de "Voorwaarden voor het gebruik van een bankpas bij geautomatiseerde systemen" (hierna: "de Voorwaarden") van toepassing. In de Voorwaarden staat – voor zover hier relevant – het volgende vermeld:

artikel 3.1

"Cliënt dient met de bankpas en pincode zorgvuldig om te gaan. Cliënt is verantwoordelijk voor (het gebruik van) de bankpas en de pincode vanaf het moment dat hij daarover de beschikking heeft gekregen. De bank zal cliënt zo goed mogelijk informeren omtrent de te nemen voorzorgen."

Artikel 3.2

"De pincode is strikt persoonlijk en niet overdraagbaar. Cliënt is ten aanzien van de hem toegekende pincode verplicht geheimhouding te betrachten ten opzichte van een ieder, daaronder mede begrepen familieleden, huisgenoten, mede-rekeninghouders en gemachtigden en mag deze pincode niet op de bankpas vermelden. Indien hij enige aantekening van de pincode maakt, zal hij dat in zodanige vorm doen dat de pincode niet voor derden herkenbaar is. Niet-naleving van het in dit artikellid bepaalde leidt tot aansprakelijkheid van cliënt overeenkomstig het bepaalde in artikel 6 lid 2 c sub 3.

Artikel 6 lid 2 sub 3

"De aansprakelijkheid van cliënt voor de gevolgen van onbevoegd gebruik dat plaatsvindt gedurende de periode tot het moment van melding bij het door de bank aangegeven meldpunt wordt verhoogd indien de bank kan aantonen dat de onbevoegde transactie(s) heeft (hebben) kunnen plaatsvinden doordat cliënt zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 3 lid 2 niet heeft nageleefd, tot het bedrag van de onbevoegde transacties die hebben plaatsgevonden tot het moment van melding."

Artikel 6 lid 2 sub d

"in geval van opzet, grove schuld of grove nalatigheid aan de zijde van cliënt, cliënt onbeperkt aansprakelijk is, een en ander onverminderd de verplichting van de bank om (de mogelijkheid van) schade te beperken."

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot:

(i) intrekking van de vordering die Aangeslotene op Consument heeft ten bedrage van € 2.000,-; en

(ii) verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het Incidentenregister en het EVR.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- Consument ontkent betrokken te zijn geweest bij de frauduleuze handelingen die hebben plaatsgevonden met zijn betaalrekening, bankpas en pincode. Hij is het slachtoffer geworden van beroving en afpersing waardoor derden de frauduleuze handelingen hebben kunnen verrichten.
- Consument is slachtoffer en heeft zich niet schuldig gemaakt aan opzettelijke benadeling van Aangeslotene en frauduleus handelen waardoor de basis om zijn persoonsgegeven op te nemen in het Incidentenregister en het EVR is komen te vervallen.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie dient te beoordelen of Aangeslotene gehouden is de vordering die zij op Consument heeft in te trekken alsmede of voldaan is aan de criteria voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR, zoals omschreven in het Protocol. De Commissie zal deze punten hieronder afzonderlijk bespreken.

Vordering van Aangeslotene

5.2. De Commissie stelt vast dat door de bijschrijvingen op de betaalrekening van Consument het vermogen van Consument op 15 augustus 2012 is verrijkt met een bedrag van € 2.000,-. Daarnaast staat vast dat een bedrag van in totaal € 1.850,- op diezelfde dag door middel van diverse transacties met behulp van de bankpas en pincode van Consument van de betaalrekening van Consument is opgenomen.

5.3. Aangeslotene stelt zich op het standpunt dat zij een vordering uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex artikel 6:212 BW heeft op Consument. Zij stelt verarmd te zijn omdat zij aan de benadeelde het bedrag van € 2.000,- heeft vergoed. Consument vordert dat Aangeslotene deze vordering intrekt.

5.4. De Commissie overweegt als volgt. Het vermogen van Consument is op 15 augustus 2012 vergroot met een bedrag van € 2.000,- doordat dit bedrag op zijn betaalrekening is bijgeschreven. Op dat moment heeft Consument een vordering op Aangeslotene verkregen. Dit betekent dat Consument op 15 augustus 2012 is verrijkt met een bedrag van € 2.000,-. Consument heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat dit bedrag niet tot zijn beschikking is gekomen. Gelet op het feit dat dit bedrag op zijn betaalrekening was gezet, was het aan hem om aannemelijk te maken dat hij daarvan geen profijt heeft gehad. Nu het bedrag met behulp van zijn bankpas en pincode is opgenomen, is Consument daarin niet geslaagd. Vergelijk Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

5.5. Voorts is niet betwist dat sprake is van een verarming aan de zijde van Aangeslotene. Aangeslotene heeft als gevolg van de frauduleuze overboeking een bedrag van € 2.000,- aan de gedupeerde rekeninghouder vergoed. Hierdoor is Aangeslotene verarmd. Er bestaat voldoende causaal verband tussen de verrijking van Consument en de verarming van Aangeslotene. Zie Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

5.6. Bovendien is de verrijking ongerechtvaardigd. De overboeking van € 2.000,- is het gevolg van fraude. De gedupeerde rekeninghouder heeft immers geen toestemming gegeven voor het overboeken van dit bedrag. Daarnaast heeft Consument niet gesteld dat hij een gerechtvaardigde aanspraak op het overgeboekte bedrag kon maken. Voor de verrijking is dus geen redelijke grond aanwezig. De Commissie concludeert derhalve dat in dit geval sprake is van een vordering van Aangeslotene op Consument uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex artikel 6:212 BW. Vergelijk Hof Amsterdam, 17 mei 2011, ECLI:NL:GHAMS:2011:BQ6852 en Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219. De vordering van Consument is derhalve niet toewijsbaar.

5.7. Consument heeft zich evenwel op het standpunt gesteld dat hij zelf slachtoffer is geworden van frauduleuze handelingen van derden. Consument stelt dat hij het slachtoffer is van afpersing waarbij zijn bankpas is afgenomen en hij onder dreiging van geweld zijn pincode heeft afgegeven, waardoor een derde in staat is geweest om zonder zijn toestemming geld naar zijn rekening over te boeken en vervolgens geld van zijn rekening op te nemen. Daarnaast heeft de moeder van Consument ter zitting verklaard dat de betaalrekening van Consument een zakgeldrekening betreft. Op deze rekening werden altijd kleine bedragen gestort om Consument kennis te laten maken met geld en het gebruik van een pinpas. De moeder van Consument heeft hierbij geen rekening gehouden met de mogelijkheid dat er misbruik zou worden gemaakt van de betaalrekening van Consument. Aangeslotene stelt hiertegenover dat er sprake is van grove nalatigheid in de zin van artikel 3 van de Voorwaarden, met als gevolg dat Consument op grond van artikel 6 van de Voorwaarden zelf verantwoordelijk is voor de ontstane schade.

5.8. De Commissie stelt vast dat Consument, gelet op artikel 3 van de Voorwaarden, zorgvuldig met zijn betaalpas en pincode dient om te gaan en dat in geval van fraude, opzet of grove nalatigheid de financiële gevolgen van het misbruik met de bankpas volledig voor rekening van Consument zijn. De Commissie acht het begrijpelijk dat de moeder van Consument haar zoon kennis heeft willen laten maken met geld en het gebruik van een bankpas. Volgens de Commissie is het aannemelijk dat Consument op 15 augustus 2012 slachtoffer is geworden van bedreiging waardoor hij zijn bankpas en pincode heeft afgegeven. Dit neemt evenwel niet weg dat Consument in de periode van 19 juli 2012 tot 1 augustus 2012 met behulp van zijn bankpas en pincode een aantal telefoonabonnementen heeft afgesloten voor dezelfde personen die op 15 augustus 2012 zijn bankpas hebben afgenomen. De Commissie stelt vast dat de moeder van Consument op de hoogte was van het feit dat Consument in opdracht van deze personen een aantal telefoonabonnementen had afgesloten. Consument heeft desondanks, met medeweten van zijn moeder (en bewindvoerder), wederom de beschikking gekregen over zijn bankpas en pincode waarna de frauduleuze handelingen hebben plaatsgevonden. Nadat Consument zijn bankpas en pincode onder bedreiging had afgegeven heeft hij, dan wel zijn moeder hiervan niet direct melding bij Aangeslotene gedaan. De Commissie is van oordeel dat hij, dan wel zijn moeder dit wel direct had moeten doen. In dat geval hadden de door derden verrichte transacties met de bankpas en pincode van Consument mogelijk niet

plaatsgevonden. De Commissie is van oordeel dat Consument en zijn moeder, gelet op het voorgaande, zodanig hebben gehandeld dat een onbevoegde derde de kans kreeg zowel de pincode als de bankpas van Consument te verkrijgen en hiermee transacties te verrichten. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat er sprake is van grove nalatigheid als bedoeld in artikel 3 van de Voorwaarden.

5.9. De Commissie concludeert dat Consument de verplichtingen uit Voorwaarden niet is nagekomen. De schade als gevolg van de onbevoegde opnames/betalingen dient op grond van artikel 6 van de Voorwaarden voor zijn eigen rekening te blijven.

Opname in het Incidentenregister

5.10. Het Protocol geeft – onder meer – criteria voor de verwerking van persoonsgegevens in het Incidentenregister en EVR. Aangeslotene heeft zich verplicht bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het door Aangeslotene aangehouden Incidentenregister en het EVR te handelen conform het Protocol.

5.11. Volgens het Protocol wordt onder Incidentenregister verstaan de gegevensverzameling(en) van de deelnemer (in casu Aangeslotene), waarin – voor het doel van ondersteuning van, kort gezegd, activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector – gegevens zijn vastgelegd naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) incident. Onder incident wordt verstaan een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een financiële instelling, de financiële instelling zelf of de sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

5.12. Naast het Incidentenregister is er het EVR, waarin uitsluitend verwijzingsgegevens met betrekking tot (rechts)personen zijn opgenomen. Het EVR is raadpleegbaar door alle deelnemers aan het Protocol. Persoonsgegevens worden opgenomen in het EVR indien is voldaan aan de in artikel 5.2.1 van het Protocol vermelde criteria, te weten:

a) de gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (i) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een financiële instelling, alsmede de (organisatie van de) financiële instelling(en) zelf of (ii) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) in voldoende mate staat vast dat de betrokken (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat in principe aangifte wordt gedaan of een klacht ingediend bij een opsporingsambtenaar indien de gedragingen als een strafbaar feit kunnen worden aangemerkt.
c) het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat moet zijn vastgesteld dat het belang van opname in het EVR prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de betrokkene als gevolg van opname van zijn persoonsgegeven in het EVR.

5.13. Ten aanzien van de opname van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister heeft Aangeslotene gesteld dat zij gelet op frauduleuze bijschrijving op de rekening van Consument en de omstandigheden waaronder die bijschrijvingen

hebben plaatsgevonden gegronde redenen heeft om Consument op te nemen in het register. Wegens het belang van Aangeslotene bij het handhaven van de integriteit van het financiële stelsel en het voorkomen en bestrijden van fraude acht zij opname in het register noodzakelijk.

5.14. Hoewel Consument ontkent betrokken te zijn geweest bij de frauduleuze handelingen die hebben plaatsgevonden met zijn betaalrekening, bankpas en pincode, staat tussen partijen niet ter discussie dat de overschrijving van € 2.000,- van de rekeningen van de benadeelden naar de betaalrekeningen van Consument heeft plaatsgevonden zonder toestemming van de benadeelde. Consument is begunstigde geworden van een overboeking op zijn betaalrekening zonder toestemming van benadeelde. Er zijn vervolgens diezelfde dag transacties verricht met behulp van de bankpas van Consument voor een bedrag van in totaal € 1.850,-.

5.15. De Commissie is van oordeel dat op basis van de in r.o. 5.6 genoemde omstandigheden sprake is van een *redelijk vermoeden* dat sprake is van een oneigenlijk gebruik van de betaalrekeningen (zie Geschillencommissie Kifid 2014/090). Het is naar het oordeel van de Commissie voldoende aannemelijk dat voormelde gebeurtenissen het "*gevolg [...] zou kunnen hebben [...] dat de belangen, integriteit of veiligheid van [...] de Financiële Instelling zelf […] in het geding [kan] zijn, […]*", zodat naar het oordeel van de Commissie aan de definitie van een '*incident*' als bedoeld in artikel 2 van het Protocol 2011 is voldaan, hetgeen opname van de persoonsgegevens van Consument in het (interne) Incidentenregister blijkens artikel 3.1.1 jo. 4.1.1 van het Protocol rechtvaardigt.

5.16. Ten aanzien van de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR is de Commissie van oordeel dat gezien de verstrekkende gevolgen van een opname in het EVR hoge eisen dienen te worden gesteld aan de grond(en) van Aangeslotene voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR (zie Geschillencommissie Kifid 2013/74; 2011/349 en Gerechtshof Amsterdam 12 januari 2006, ECLI:NL:GHAMS:2006:AV8245). Op grond van art. 5.2.1 Protocol is voor opname in het EVR vereist dat er sprake is van gedragingen die een bedreiging vormen of kunnen vormen voor de belangen van de (cliënten/medewerkers/organisatie) van de financiële instelling of de continuïteit en de integriteit van financiële sector. Daarnaast moet in voldoende mate vaststaan dat de betreffende persoon betrokken is geweest bij de gedragingen. Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klacht wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. Tevens dient een proportionaliteitsafweging plaats te vinden waarbij het belang van de opname in het verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijke nadelige gevolgen voor betrokkene als gevolg van de opname van zijn persoonsgegevens. Gelet op de onder r.o. 5.8. genoemde omstandigheden oordeelt de Commissie dat Consument en zijn moeder de aanmerkelijke kans hebben aanvaard dat er misbruik zou worden gemaakt van de bankpas en pincode van Consument. Nu er derhalve volgens de Commissie sprake is van voorwaardelijke opzet, bestaat naar het oordeel van de Commissie dan ook gerechtvaardigd belang bij de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR.

5.17. Resumerend is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene heeft mogen overgaan tot het opnemen van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR, zodat dit onderdeel van de vordering van Consument afgewezen dient te worden. De Commissie acht ook geen gronden aanwezig om de duur van de registraties te verkorten.

Slotsom

5.18. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vorderingen van Consument moeten worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.